

Sonja Albrink (CD):

Når enden er god, er alting godt. Sådan er der et gammelt ordsprog, som siger. Mere passende ord for den nye lov om butikstid, som vi har til behandling i dag, kan vel næppe siges.

Efter en lang og meget grundig og til tider langsom politisk proces, hvor bølgerne af og til er gået lidt højt, er CD utrolig glad for, at det er lykkedes regeringen og regeringspartierne endelig at få fremsat forslaget til lov om ny butikstid. Der skulle altså en flertalsregering til, før vi kunne få denne lov revideret. Jeg synes, ministeren og regeringspartiernes ordførere kan være stolte af, at det er lykkedes, og jeg tør godt garantere, at den tidligere regering ikke kunne gøre dette stykke arbejde efter. Det er godt, at vi får vedtaget dette lovforslag.

Regeringspartierne har trods deres forskellighed ingen grund til at føle mindreværd. Et kompromis som dette føler vi i CD i hvert tilfælde at der kræves respekt om. Derfor mener CD også, at det er lidt bagvendt, at den borgerlige opposition ikke har stemt for regeringens forslag. Det, den borgerlige opposition udviser i denne sag, er en lille form for paradepolitik. De ved godt fra dengang, de selv var i regeringen, at der ikke var flertal for hverken en total liberalisering af lukkeloven eller for noget af det, der ligner det lovforslag, som vi i dag behandler. Derfor burde man sige: Ja tak, den er god nok, den her. Under alle omstændigheder er det et stort skridt i den rigtige retning. Lad os få et bredt flertal, som jeg før sagde, så vi kan vise, at det handler om at være ansvarlig.

Lov om butikstid har, som det er fremgået, været diskuteret flere år både her i Tinget, imellem interesseorganisationerne og i medierne. Alle har haft mulighed for at ytre sig, og regeringen og regeringspartiernes ordførere har efter min mening udført et stykke godt politisk håndværk. Alle kort er blevet vendt, og der kan ikke koges mere suppe på denne sag.

Faktisk synes jeg, det er flot, at HK og Dansk Handel og Service fremkom med et forslag til ændring af lov om butikstid. Regeringens lovforslag bygger i høj grad herpå, fordi deres forslag jo gav udtryk for mindste fællesnævner, og det må accepteres. Når arbejdsmarkedets parter kan blive enige, har politikerne også en forpligtelse til at blive enige, og jeg mener, at vi kvitterer med dette her lovforslag.

I den forbindelse opfordrer CD arbejdsmarkedets parter til også på andre områder at prøve at afgive de bedste meldinger. CD er fuldt klar over, at den nye lov om butikstid er et kompromis, det skal der ikke lægges skjul på. Alle partier har ikke fået, hvad de ønskede, og det fik CD heller ikke. Men helheden er vigtig for CD. Samlet derfor en tilfreds CD-gruppe, der kan støtte dette forslag.

Den nye lovgivning er nemlig en meget stor forbedring. Vi er kommet et langt stykke hen ad vejen, hvad angår det meget rimelige i, at butikkerne skal kunne holde åbent, når der er kunder.

For CD er der ingen tvivl om, at mange hændende provinsbyer og lokalsamfund vil få glæde af den nye lovgivning, fordi den giver butikkerne mulighed for større fleksibilitet. Jeg tror, at alt for mange ser for pessimistisk på de mindre butikkers muligheder med denne nye lovgivning. Mere fleksibilitet er en udfordring for de mindre butikker og ikke en hæmsko, som det bliver sagt.

Vi må også huske på, at denne lovgivning vil give turisterhvervet et gevaldigt løft. Det er rigtigt, at CD pricipielt mener, at markedet er det bedste til at bestemme, hvornår der skal holdes åbent. Det betyder, at de mindre butikker kan tilpasse deres åbningstid efter behovet.

Men der er selvfølgelig visse hensyn at tage, som CD mener at regeringens lovforslag opfylder; det gælder bl.a. åbningstiderne på søn- og helligdage.

CD finder det helt naturligt, at man i forlængelse heraf bliver nødt til at afveje de problemer, som den hidtidige lov om butikstid har skabt, mod de ønsker og fornuftige argumenter og indvendinger, der er fremkommet i processen, og det føler jeg også er gjort på tilfredsstillende vis.

Men når CD er så tilfreds, som vi er, er det – bortset fra det gode kompromis – fordi det også viser, at vi kan føre politik på midten.

Jeg skal derfor afvise Fremskridtspartiets lovforslag og støtte industriministerens.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Sonja Albrink indledte med et postulat, som jeg må erkende man ikke kan komme uden om. Det tror jeg heller ikke nogen regering ville kunne, for det er jo rigtigt – og jeg